

אנשים בעולם

מאו סה סונג: הדיוקן מורד מן הקיר

מזלו הגדול של מאו סה סונג שהוא לא חי לראות את היום הזה שבו יבואו פועלים, שבודאי גדלו על מישנתו (כמו כולם) עם מגוף גדול (כזה שבתמונה העליונה מימין) ויורידו, כלאחר-כבוד, את דיוקנו הענקי מעל בית ברחוב שבפקינג. ומרחוב זה ינדוד המגוף לרחוב הבא. וכן הלאה וכן הלאה. זהו חלק ממיבצע קיעקוע המיתוס, הנערך בסין לאט ובעקביות, כשהספר האדום, שהיה קדוש מן התנ"ך, מפנה את מקומו למידרשים חדשים ומשונים, כמו תצוגות-אופנה צר-פתיית ברחובות פקינג, וקוקה-קולה אמריקאית בכל דוכן-משקאות. מי יאמין שרק אתמול היה זה כשמאו האחד והיחיד זכה להוד והדר כמו בתמונה העליונה משמאל, כשהמונים מריעים לו ברחוב?

בירון ומדיאנה בודג: לראשונה בנעלי-בית

חסל סדר מרגרט טרודו וקארולין ממנאקו, ולא מצטלמים יותר בתמונות-זוהר עם ביאנקה ג'ור. אין יותר סימיונסקו, והסתיים הרומן המותח ביותר בתולדות-הטניס. ישנו רק זוג כשר למהדרין היושב על השטיח בנעלי-בית. או אפילו בלעדיהם (כמו בתמונה זו) וצופה בטלוויזיה כמו כל זוג ישראלי ממוצע. כשהוא אוכל בכל פה. זהו זה, מישפחתי-בורג בבית.

טשרינה: השנים חולפות, היזפי נשאר

כבר שלושים ושבע שנים שפרס דיאן המוענק בשאנטיי שבצרפת, למירוציסטים, הוא אחד האירועים המצולמים המרהיבי בים ביותר הנערכים שם, ומזה השנה הרביעית שהוא נערך בפטי רונותה המלאה של חברת-התמרוקים רבלון. לכן אין פלא, שלהכי חרת המנצה הומינה התברה יסהפיה, שהשנים לא יכולות לה: הפרמיה לודמילה טשרינה. האם באמת בגלל תמרוקיר-בלון נשמר היזפי — או שמא מדובר בתמרוקים לסוסים?